

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 110

гр. Ловеч, 27.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАН ИВАНОВ

при участието на секретаря ДАНИЕЛА КИРОВА
в присъствието на прокурора Ц. М. П.
като разгледа докладваното от ИВАН ИВАНОВ Частно наказателно дело №
20244300200071 по описа за 2024 година
и за да се произнесе, съобрази:

Производството е по реда на чл. 437 и сл. от НПК.

Постъпила е молба от И. К. И., в която моли да бъде условно предсрочно освободен, тъй като е изтърпял повече от половината от наложеното му наказание.

Упълномощеният от Началника на Затвора Ловеч – инспектор режимна дейност Г.Д. взема становище, че не следва да бъде уважена молбата на лишения от свобода И. К. И., с оглед изложените доводи от Началника на Затвора – Ловеч.

Представителят на Окръжна прокуратура Ловеч, зам. окр. прокурор П., счита, че не са налице доказателства за поправянето и превъзпитанието на лишения от свобода, поради което приема, че молбата на И. К. И. следва да бъде оставена без уважение.

Служебния защитник на И. - адв. В.К. в съдебно заседание счита, че са налице основанията на чл. 70 от НК и моли да бъде уважена молбата на подзащитния й. Счита, че са налице и двете необходими предпоставки за УПО. Заявява, че има риск, тъй като все още не е заменен режима на осъдени с по-лек, но счита, че и за останалата част от присъдата с оглед ниското интелектуално ниво на осъдения няма да настъпят позитивни промени.

Лишеният от свобода И. К. И. в съдебно заседание чрез лицензиария преводач М. С. заявява, че поддържа молбата си и моли да бъде уважена. Заявява, че иска да се прибере и поддържа казаното от защитника му.

Настоящата инстанция като съобрази постъпилата молба, становището на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

От фактическа страна:

В момента осъденият И. К. И. изтърпява наказание лишаване от свобода, наложено с Присъда № 260011/22.12.2020 г. по НОХД № 163/2019 г. на ОС – Шумен, на осн. чл. 116, ал.1 и чл. 25 от НК в размер на 8 /осем/ години лишаване от свобода, влязла в законна сила на 08.02.2023 г. Начало на наказанието 11.07.2018 г. Към днешна дата 27.02.2024 г. фактически е изтърпял 5 /пет/ години, 7 /седем/ месеца и 16 /шестнадесет/ дни, или всичко 5 /пет/ години, 7 /седем/ месеца и 16 /шестнадесет/ дни и има ОСТАТЪК от 2 /две/ години, 4 /четири/ месеца и 14 /четиринадесет/ дни. Следователно същият към настоящият момент е изтърпял повече от половината от наложеното му наказание съгласно изискването на чл. 70 от НК.

От приложеното становище на Началник на Затвора-Ловеч е видно, че лишеният от свобода И. изтърпява наказание лишаване от свобода в размер на 8 години, на осн. чл. 116, ал. 1 от НК, с определен първоначален строг режим. Анализът на риска от сериозни вреди е посочен като среден, но поради характера на деянието е определен като висок по отношение на лица в обществото, особено ако не са защитени. Поради факта, че И. И. е глухоням, с него трудно може да се осъществи комуникация и е невъзможно изготвянето на оценка на риска от рецидив. Корекционната работа с него е трудно осъществима. Деянието, което е извършил, е в резултат на алкохолно опиянение и липсата на самоконтрол. За това допринасят и съпътстващите фактори, свързани с личността му - непълноценно личностово и социално израстване, израснал в примитивна среда. Лишеният от свобода би могъл да е уязвим от поведението и действията на другите.

В становището ст. комисар С. посочва, че комуникацията на И. с околните се осъществява със специфични жестове, характерни за жестомимичен език. В течение на времето не е формирал нормална реч поради неразвит слух и възприятия от слухов анализатор. Личностовата структура на лишеният от свобода И. К. И. е незряла, с емоционална лабилност и волева неустойчивост, с честа смяна на настроенията, лесни преходи към раздразнителност. Бедните познания и ограничен житейски опит, както и ниските изисквания на средата определят непълните и примитивни социални компетенции. Няма изразени трудови навици. Лишеният от свобода не показва желание за промяна на поведението при наблюдението му в затворническото общежитие, като проявява безразличие към дейностите, които предлага пенитенциарната система. Податлив е на манипулации от страна на други лишени от свобода, които се възползват от материалното му положение, предвид факта, че взима инвалидна пенсия. Налице е липсата на автономна позиция, която създава бариери за изграждане на това да бъде устойчива личност, която да се справя с житейски проблеми.

За периода му на престой в затворническото общежитие няма изградено целеполагане и липсва каквато и да е мотивация за промяна на личността му като цяло.

Ст. комисар С. посочва още, че в повечето случаи, при опит за провеждане на разговор с лишения от свобода И., той е придружаван от друг лишен от свобода, който твърди, че може да му обясни за какво става на въпрос, като лишеният от свобода И. К. И. отговоря с кимане. Въпреки трудната комуникация, липсва осъзнатост на действията му, както и последиците от тях, водещи до наказуемо поведение. Наблюдават се контакти с лишени от свобода, които доказано нарушават установените правила и норми. Възможностите за опознаване на света и околната действителност се ограничават до непосредствено сетивно възприятие от обектите и отношенията между тях.

Лишеният от свобода И. К. И. няма получени поощрения или наложени наказания.

В мотивираното предложение Началникът на Затвора - Ловеч е посочил, че не са налице достатъчно доказателства за поправяне на основание чл. 439а, ал. 1 от НПК, и на основание чл. 70 от НК, изразява отрицателно становище л. св. И. К. И. да бъде условно предсрочно освободен, поради следните причини: За периода на изтърпяване на наказанието, лишеният от свобода И. К. И. не е показал никаква мотивация за промяна на поведението си в положителна насока, както и осъзнаване на собствените му грешки. Ценностите са ориентирани към задоволяване на първичните нужди и потребности. Липсва ясно изразена позиция. Не показва желание за оползотворяването на престоя му в затворническото общежитие. Неграмотен е, като не са изградени елементарни и базисни училищни познания и умения. Рискът от вреди е среден, но поради характера на деянието се определя като висок по отношение на лица в обществото. Деянието му е продиктувано от следните съпътстващи фактори свързани с личността му - непълноценно личностово и социално израстване, импулсивност, нисък самоконтрол и често попадане под влияние на неподходящо обкръжение.

Също така в мотивираното становище е посочено, че режимът на лишения от свобода не е сменен и остава строг. Бедните познания и ограничения житейски опит, както и ниските изисквания на средата, в която е отрасъл определят непълните и примитивни социални компетенции, ограниченото разбиране на света, както и нисък ресурс за предвиждане и прогнозиране последици от поведението. Тези факти са индикатор, че лишеният от свобода И. К. И. трудно би променил нагласите си за спазване на законоустановените правила и норми на обществото и изграждане на просоциално поведение.

В доклада на ИСДВР И.Н., съгласуван с ИФ НС „СДВР“ инспектор М.П. е посочено, че ценностната система на лишения от свобода И. е насочена към задоволяване на първичните нужди и потребности.

Личностовата структура на лишеният от свобода е незряла, с емоционална лабилност и волева неустойчивост. Наблюдава се смяна на настроенията, склонен към раздразнителност. Бедните познания и ограниченият житейски опит, както и ниските изисквания на средата определят примитивни социални компетенции, както и нисък ресурс за предвиждане и прогнозиране последици от поведението.

Също така е посочено, че комуникацията му с околните се осъществява със специфични жестове. Контактът с ограничен кръг лишени от свобода, като е склонен към поддаване на манипулации. Не може да даде реална оценка на хората около себе си и попадане под влияние на неподходящо обкръжение. Комуникацията е по-трудно осъществима поради това, че е глухоням. При разговор с него в повечето случаи до него по възможност е някой лишен от свобода, като при възможност това е лишеният от свобода С.Н.Р., който се представя като негов доведен баща и превежда. Лишеният от свобода не може да заеме автономна позиция, като това е пречка към изграждане на една устойчива личност. Няма план за решаването на проблемите си. Водещи са потребностите, свързани с непосредственото физиологично оцеляване и инстинктивни нужди.

От доклада се установява, че И. е запознат с установените правила и норми в затворническото общежитие. Въпреки това е склонен да ги negliжира, поради тази причина, че не може в пълна степен да осъзнае кое е правилно и кое не. Няма получени поощрения или наложени наказания, както и няма констатираны нарушения спрямо пенитенциарния персонал. Не се е включвал в образователни, квалификационни, трудови, спортни, културно-информационни и други дейности. Липсват трудови навици и умения. Не проявява интерес към дейностите, предлагани от пенитенциарната система.

В доклада ИСДВР И.Н. още посочва, че планът на присъда е трудно осъществим поради това, че лишеният от свобода е глухоням. Въпреки това не се забелязва каквато и да е било положителна промяна в лишения от свобода. Престоят му в местата за лишаване от свобода не е ползотворен, като живее ден за ден. Няма ясно целеполагане. Има нужда от подкрепа и съвети. Не изразява ясна позиция. Не е участвал в специализирана групова работа. С лишеният от свобода не са осъществявани кризисни интервенции. Не проявява интерес към образователни, квалификационни, трудови, спортни и културни дейности. Липсват изградени трудови навици.

Рискът от вреди е среден. Деянието, което е извършил, е в резултат на алкохолно опиянение и липсата на самоконтрол. За това допринасят и съпътстващи фактори, свързани с личността му - непълноценно личностово и социално израстване, с нисък самоконтрол и неподходяща среда. Лишеният от свобода би могъл да е уязвим от поведението и действията на другите. Обществото е в риск, като ще е най-голям при употреба на алкохол и конфликтна ситуация. Рискът от вреди не може да бъде установен поради

това, че е глухоням и корекционна работа с него на практика е трудно осъществима. Няма възможност за определяне на риска от рецидив поради невъзможността за осъществяване на диалог с лишеният от свобода И..

От правна страна:

Съдът, като съобрази постъпилата молба от осъдения, становището от Началника на Затвора – Ловеч и доказателствата по делото счита, че същата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Видно от приложената към делото справка към настоящия момент И. К. И. е изтърпял фактически 5 /пет/ години, 7 /седем/ месеца и 16 /шестнадесет/ дни, или всичко 5 /пет/ години, 7 /седем/ месеца и 16 /шестнадесет/ дни и има ОСТАТЪК от 2 /две/ години, 4 /четири/ месеца и 14 /четиринадесет/ дни от наложеното му с Присъда № 260011/22.12.2020 г. по НОХД № 163/2019 г. на ОС – Шумен, на осн. чл. 116, ал.1 и чл. 25 от НК в размер на 8 /осем/ години лишаване от свобода. Т.е. налице е едно от изискванията на чл. 70, ал.1, т.1 от НК, а именно осъденото лице да е изтърпяло не по-малко от 1/2 от наложеното му наказание.

Съдът приема, че не са налице доказателства за трайни положителни промени в поведението на осъдения И.. Съгласно установената съдебна практика – ПВС № 7/85 изм. с ПВС № 8/87 констатацията, че осъденият е показал примерно поведение следва да се основава на данни за съзнателно и активно положително отношение към режимните изисквания, вътрешния ред и дисциплина. От значение са изводите за постигане на целите на наказанието, с оглед промяната на личността и поведението на осъденото лице, както и липсата на рискове, което е в защита на обществения интерес. Съдът приема, че е необходимо да продължи поправителното въздействие в затворническото общежитие по отношение на И., тъй като не са налице трайни доказателства за промяна в неговото поведение, които да сочат, че същия се е превъзпитал и поправил.

Видно от доказателствата приложени към затворническото досие до настоящия момент И. не е показал действителни позитивни промени в пълен обем, от които да се направи извод, че така наложеното наказание е въздействало поправително спрямо него, поради което и настоящата инстанция приема, че на този етап не са постигнати в пълна степен целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК с изтърпяната част от наложеното наказание, поради което не е налице втората кумулативно дадена предпоставка, посочена в чл. 70, ал. 1 от НК.

Както сочи и в становището си Началника на Затвора – Ловеч, за периода на изтърпяване на наказанието, лишеният от свобода И. К. И. не е показал никаква мотивация за промяна на поведението си в положителна насока, както и осъзнаване на собствените си грешки. Ценностите са ориентирани към задоволяване на първичните нужди и потребности. Липсва

ясно изразена позиция. Не показва желание за оползотворяването на престоя си в затворническото общежитие.

Следва да бъде посочено, че видно от социалният доклад, изготвен от ИСДВР И.Н., съгласуван с ИФ Началник сектор „СДВР“ инспектор М.П., планът на присъдата е трудноосъществим поради това, че лишеният от свобода е глухоням. Въпреки това не се забелязва каквато и да е било положителна промяна в лишения от свобода. Нещо повече, видно от доклада, режимът му не е сменен и остава строг, т.е. не е настъпил и положителен процес в корекционен план. Поставените задачи се игнорират поради липса на желание за промяна.

В тази връзка настоящата инстанция приема, предвид посочените по-горе доказателства, че не са налице останалите изисквания за условно предсрочно освобождаване. С поведението си И. К. И. не е доказал, че наказанието лишаване от свобода към настоящия момент му е оказало нужното корекционно въздействие в пълен обем, поради което и следва да продължи работата с него в тази насока в местата за лишаване от свобода. Като ИСДВР Н. сочи, че е необходимо да се работи върху изграждането на ясно целеполагане, прецизиране на собствения му кръг и проява на повече активност към промяна на поведението на осъдения И. / л. 12 от делото/. Нещо повече ИСДВР Н. сочи, че при уважаване на молбата обществото е в риск, като ще е най-голям при употреба на алкохол и конфликтна ситуация между осъдения и други лица./л.11 от делото/. В този смисъл е и фактът, че до настоящия момент режимът на изтърпяване на наказанието не е променен в по-лек и си остава строг / л. 9 от делото/. С оглед на което настоящата инстанция приема, че процесната молба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

С оглед гореизложеното, съдът счита, че следва да бъде оставена без уважение молбата на лишения от свобода И. К. И. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатък от **2 /две/ години, 4 /четири/ месеца и 14 /четирнадесет/ дни** от наложеното му с Присъда № 260011/22.12.2020 г. по НОХД № 163/2019 г. на ОС – Шумен, на осн. чл. 116, ал.1 и чл. 25 от НК в размер на 8 /осем/ години лишаване от свобода, като неоснователна.

На основание чл. 189, ал. 2 от НПК разносните в размер на 75.35 /седемдесет и пет лева и тридесет и пет стотинки/ лева за преводач остават за сметка на съда.

Водим от гореизложеното и на основание **чл. 440, ал.1 от НПК**, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на лишения от свобода **И. К. И.**, роден на *** г. в гр. Шумен, с постоянен и настоящ адрес: ***, български гражданин, неженен, неграмотен - глухоням, в момента в затвора, ЕГН

*****, за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на **ОСТАТЪКА** от **2 /две/ години, 4 /четири/ месеца и 14 /четиринадесет/ дни** от наложеното му с Присъда № 260011/22.12.2020 г. по НОХД № 163/2019 г. на ОС – Шумен, на осн. чл. 116, ал.1 и чл. 25 от НК в размер на 8 /осем/ години лишаване от свобода, като неоснователна.

На основание чл. 189, ал. 2 от НПК разноските в размер на 75.35 /седемдесет и пет лева и тридесет и пет стотинки/ лева за преводач остават за сметка на съда.

Определението подлежи на обжалване от осъдения и от Началника на Затвора – Ловеч, и на протест от прокурора в 7-мо дневен срок от днес пред Апелативен съд – гр. Велико Търново, по реда на Глава XXII.

Препис от определението да се изпрати на осъдения, на Ловешка окръжна прокуратура и Затвора – гр. Ловеч.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____